

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Bc. Jana Schneeweise a Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **H. Z.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě ze dne 27. 6. 2025 na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve vrácení žádosti žalobkyně o dočasnou ochranu dne 20. 6. 2025 jako nepřijatelné

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby

1. Žalobkyně se žalobou domáhala toho, aby soud deklaroval jako nezákonný zásah žalovaného, který měl spočívat ve vrácení žádosti žalobkyně o dočasnou ochranu dne 20. 6. 2025 jako nepřijatelné, a dále aby soud žalovanému přikázal přijmout její žádost a vést o ní správní řízení.
2. V žalobě žalobkyně uvedla, že je občankou Ukrajiny a vysídlenou osobou kvůli válce. Na území Evropské unie vstoupila přes Rumunsko, kde jí byla 19. 12. 2022 udělena dočasná ochrana.
Dne 20. 6. 2025 podala žalobkyně žádost o poskytnutí dočasné ochrany žalovanému, ten

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

však pochybil, když tuto žádost odmítl přijmout a vyhodnotil ji jako nepřijatelnou dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů. Dále žalobkyně tvrdila, že dne 4. 4. 2025 podala prohlášení o vzdání se dočasné ochrany v Rumunsku, téhož dne získala o této skutečnosti osvědčení a její dočasná ochrana v Rumunsku zanikla. Od 4. 4. 2025 tedy nemá žádné vízum ani dočasnou ochranu a z důvodu probíhajícího válečného konfliktu se nemůže vrátit na území Ukrajiny. Návrat na Ukrajinu by mohl ohrozit život žalobkyně, mohla by být mučena nebo podrobena nelidskému ponižování anebo trestu.

3. Žalobkyně argumentovala tím, že má na udělení dočasné ochrany nárok a aplikovaný důvod nepřijatelnosti je v rozporu s právem EU. Vrácení žádosti žalobkyně je současně v rozporu s právem na řádnou správu dle čl. 41 odst. 1 a 2 Listiny základních práv Evropské unie. Dále žalobkyně citovala jednotlivá ustanovení právních předpisů a uvedla, že žalovaný pochybil, když její žádost o dočasnou ochranu vyhodnotil jako nepřijatelnou. Současně namítla, že označením žádosti jako nepřijatelné došlo k nepřiměřenému zásahu do jejího rodinného a soukromého života dle čl. 7 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Následně odkázala na judikaturu správních soudů, veřejného ochránce práv a závěry Evropské komise a uvedla, že jakmile členský stát vydá povolení k pobytu v souladu s čl. 8 směrnice Rady (EU) 2001/55/ES ze dne 20. července 2001, o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími (dále jen „směrnice o dočasné ochraně“), má osoba požívající dočasnou ochranu právo cestovat do jiných členských států. Pokud taková osoba obdrží v jiném členském státě povolení k pobytu na základě dočasné ochrany, musí skončit platnost prvního vydaného povolení k pobytu. Žalobkyně též poukázala na dohodu členských států o neuplatnění čl. 11 směrnice o dočasné ochraně.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě a další podání účastníků řízení

4. Žalovaný soudu navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žádost, kterou žalobkyně dle svých slov měla podat dne 20. 6. 2025, se žalovanému nedostala do dispozice (žalobkyně ji nepodala), řízení o ní tedy nebylo zahájeno a žalovaný nemohl konstatovat její nepřijatelnost (ani ústně, k tomu totiž slouží zadní strana tiskopisu žádosti). Žalovaný přijímá všechny osobně doručené žádosti o dočasnou ochranu, přičemž žádost žalobkyně ze dne 12. 2. 2025 je toho dobrým příkladem. Pokud se žalobkyně dne 20. 6. 2025 dostavila na Krajské asistenční centrum pomoci Ukrajině, pak patrně v jiné věci. Pokud by žalobkyně skutečně chtěla podat žádost o udělení dočasné ochrany, žalovaný by ji evidoval v informačním systému a byla by jí vygenerována spisová značka, přičemž teprve následně by žalobkyně byla písemně vyrozuměna o nepřijatelnosti žádosti a byl by jí vrácen originál její žádosti.
5. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že žádost podala dne 12. 2. 2025, ale ta jí nebyla vrácena. Dne 20. 6. 2025 podala další žádost a tato jí byla vrácena s uvedením data 12. 2. 2025 a č. j. OAM-240339/10-2025.
6. Žalovaný v duplice konstatoval, že si obstaral originál spisového materiálu k žádosti žalobkyně ze dne 12. 2. 2025, k němuž byla připojena další kopie tiskopisu žádosti o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

dočasnou ochranu s podacím razítkem ze dne 12. 2. 2025 a stejným datem u podpisu a razítka vyřizující pracovnice. Tato pracovnice si vzpomněla, že žalobkyně skutečně někdy v červnu navštívila Krajské asistenční centrum pomoci Ukrajině a požadovala potvrzení, že její žádost o dočasnou ochranu z února 2025 byla vyhodnocena jako nepřijatelná s tím, že vrácenou žádost již nemá. Žalobkyně na výslovný dotaz pracovnice popřela, že by chtěla podat novou žádost o dočasnou ochranu. Protože byla neodbytná a původní spisový materiál z února 2025 nebyl na místě rychle k dispozici, pracovnice ne zcela šťastně požádala žalobkyni o vyplnění tiskopisu žádosti o dočasnou ochranu znovu s tím, že jej opatří datem 12. 2. 2025 a vyznačí na zadní straně stejný důvod nepřijatelnosti. Tak se také stalo. Pokud by žalobkyně skutečně chtěla podat žádost o dočasnou ochranu, žalovaný by ji v souladu s běžnou praxí přijal a vrátil jako nepřijatelnou. Není pravdou, že by žalovaný žádost ze dne 12. 2. 2025 po jejím vyhodnocení žalobkyni nevrátil (žalovaný disponuje pouze kopií této žádosti).

7. Soud žalobkyni usnesením ze dne 6. 11. 2025, č. j. 15 A 78/2025-41 vyzval k označení důkazů, jimiž navrhuje prokázat svá žalobní tvrzení. V podání, kterým žalobkyně na toto usnesení reagovala, v podstatě toliko zopakovala svá skutková tvrzení a navrhla provedení důkazu o tom, že její žádost ze dne 20. 6. 2025 byla žalovaným nesprávně a nezákonně vyznačena jako žádost ze dne 12. 2. 2025. Žádné konkrétní důkazy, které by měl soud provést, však žalobkyně neoznačila.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

8. Ochranu v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením podle ustanovení § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS). Jak plyne i z § 84 odst. 3 písm. b) a c) s. ř. s., naplnění těchto podmínek je zásadně povinen tvrdit a prokázat žalobce s tím, že pokud tak v dostatečné míře neučiní, vystavuje se riziku, že se svou žalobou nebude úspěšný. Právě jej totiž tíží břemeno tvrzení a břemeno důkazní (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2025, č. j. 6 As 60/2024-110, ze dne 14. 11. 2014, č. j. 6 As 1/2014-30, nebo ze dne 7. 1. 2016, č. j. 7 As 307/2015-31).
9. Žalobkyni v žalobě tvrzený zásah měl spočívat v tom, že jí žalovaný její žádost o udělení dočasné ochrany, kterou podala dne 20. 6. 2025, téhož dne vrátil jako nepřijatelnou (v následném podání dodala, že s vyznačením data 12. 2. 2025). Žalobkyně však nepředložila žádné doklady ani nenavrhla provedení jakýchkoliv důkazů, na jejichž základě by bylo možné dojít k závěru, že k tvrzenému zásahu skutečně došlo (tj. že žalobkyně uvedeného dne žádost skutečně podala a tato jí byla žalovaným vrácena jako nepřijatelná). Žalobkyně k žalobě připojila toliko kopii nedatované žádosti o dočasnou ochranu, na níž je však vyznačeno podací razítko ze dne 12. 2. 2025 a č. j. OAM-240339/DO-2025 (písmena „DO“ jsou zaměnitelná s číslem „10“). Tato kopie však není sama o sobě způsobilá prokázat tvrzení žalobkyně, že dne 20. 6. 2025 podala novou žádost o dočasnou ochranu, která byla žalovaným označena jako nepřijatelná. Za situace, kdy žalovaný tvrdí, že žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

uvedeného dne výslovně popřela, že by chtěla podat novou žádost o dočasnou ochranu, ale požadovala pouze kopii původní žádosti ze dne 12. 2. 2025, která jí byla téhož dne vrácena jako nepřijatelná, bylo potřeba, aby žalobkyně svá tvrzení prokázala.

10. Na tento stav soud žalobkyni upozornil v usnesení ze dne 6. 11. 2025, č. j. 15 A 78/2025-41, jímž ji vyzval k formulaci důkazních návrhů k prokázání jejích tvrzení. Žalobkyně nicméně v návaznosti na tuto výzvu v podstatě toliko zopakovala svá dosavadní tvrzení a navrhla, aby byl proveden důkaz o tom, že její žádost ze dne 20. 6. 2025 byla žalovaným nesprávně a nezákonně vyznačena jako žádost o dočasnou ochranu ze dne 12. 2. 2025. Neoznačila však žádný konkrétní důkazní prostředek, z něž by jí tvrzená skutečnost vyplývala (toliko opakovaně předložila výše zmíněnou kopii žádosti, která však, jak již bylo vysvětleno, její tvrzení doložit nemůže). Žalobkyně tedy pouze identifikovala, co má být prokázáno.
11. Soud shrnuje, že žalobkyně i přes poučení a výzvu soudu neunesla důkazní břemeno ohledně toho, že k jí tvrzenému zásahu (tj. že žalovaný žádost žalobkyně o udělení dočasné ochrany ze dne 20. 6. 2025 téhož dne vrátil jako nepřijatelnou s vyznačením data 12. 2. 2025) skutečně došlo. Již z tohoto důvodu nemůže být žaloba úspěšná. Soud nad rámec výše uvedeného dodává, že žalobkyně může kdykoliv podat novou žádost o dočasnou ochranu a následně (bude-li to nutné) případně využít prostředků ochrany, které jí právní předpisy poskytují.
12. Soud vzhledem k výše uvedenému neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. prvním výrokem tohoto rozsudku zamítl. Soud nepovažoval za potřebné nařídit za účelem dokazování ústní jednání (žalobkyně na podporu svých tvrzení žádné konkrétní důkazní návrhy neformulovala a jí předložená kopie žádosti je obsažena i v podkladech zaslaných žalovaným, a tudíž oběma stranám známá), proto za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o věci samé bez jednání.
13. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. prosince 2025

Mgr. Martin Kríž v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.